

NIT DE POETES 2019

El divendres 20 de setembre la vetllada literària Nit de Poetes arriba a la 26a edició. La cita, de nou, és al Pati de les Magnòlies de l'Edifici de la Generalitat a Girona, a les 9 del vespre. Organitzen l'associació Amics de la UNESCO de Girona i la Coordinadora Nit de Poetes amb el suport de l'Ajuntament de Girona, la Diputació de Girona, el GEiEG i la Generalitat de Catalunya.

El format de l'edició ja s'ha convertit en un clàssic. Començarem amb els guanyadors dels Jocs Florals Escolars de l'Ajuntament de Girona del nivell secundària pots obligatòria. Enguany els joves poetes són: Clàudia Soriano Serbosa (Flor Natural) de l'Escola Les Alzines, Jofre Poch Soler (Englantina) de l'INS Montilivi i Marta Vega (Viola) de l'Escola Vedruna.

A continuació intervindran els "Poetes d'avui": Marta Pérez Sierra (Barcelona, 1957), Roger Vilà Padró (Sentmenat, 1968), Ester Xargay (St. Feliu de Guíxols, 1960) i Marc Rovira (Barcelona, 1989), guanyador del Premi Miquel de Palol 2018.

La "Poeta de sempre" serà Sophia de Mello Breyner Andresen (Porto, 1919 –Lisboa, 2014), amb motiu el centenari del seu naixement.

La coordinació i presentació de la primera part serà a càrrec de Lluís Lucero Comas.

Enguany, pel que fa a la segona part de Nit de Poetes, volem recuperar un format intimista, humil, discret i proper, tal i com era la protagonista que ens ocupa: la poetessa gironina Agustina Rexach i Olivar (Girona, 1910-2009).

L'actor i director teatral Martí Peraferrer, responsable de la dramaturgia i la direcció de la segona part de Nit de Poetes diu: "Volem tornar a posar el comptador a zero pel que fa a les pretensions de la part més teatral de Nit de Poetes. Tornar a començar un cicle, tornar a redescobrir la paraula, l'essència del fet poètic creatiu. Volem redescobrir l'espai teatral del Pati de les Magnòlies, no com un gran escenari operístic si no potser tornar-lo a viure com si estiguéssim en la intimitat d'un menjador d'un pis del barri vell, a la riba de l'Onyar, entre els anys 50 i 70. La segona part vol ser una mirada vers una Girona potser encara massa grisa i massa oblidada".

Peraferrer compta, un any més, amb la col·laboració de Lluís Lucero pel que fa a la tria de textos d'Agustina Rexach.

Lluís Lucero ens ofereix un apunt biogràfic d'Agustina Rexach. "Aquella que fins a la seva mort fou considerada per molts la degana de les lletres gironines va néixer a l'antic carrer de Sant Francesc –avui de Santa Clara- el 5 de juliol de 1910, en el si d'una família benestant dedicada al petit comerç. Fou la gran de cinc germanes. Després de seguir els estudis en escoles religioses de la ciutat, va ingressar a la Normal per estudiar-hi Magisteri. Va exercir de mestra durant la República i es va casar el 1932 amb Francesc Prohias, de qui va enviuadar el 1946. Després de la guerra, es va dedicar a la fabricació artesana de barrets femenins. Va tenir un fill i uns quants néts i besnéts. I nombroses i fidels amistats. Una innata curiositat i esperit viatger la van portar a visitar nombrosos indrets d'Europa –París, Berlín, Dinamarca- però també de la banda sud-oriental del Mediterrani com Egipte, Tunísia o Israel i Palestina. Quan ja feia una colla

d'anys que gaudia de la jubilació va començar a publicar les seves creacions literàries. Va debutar amb dos reculls poètics: *Els meus camins* (1985) i *El joc de la melodia* (1987), plens de records, paisatges viscuts i reflexions morals –i ambdós il·lustrats, respectivament, per Josep M Vayreda Canadell i Juli Batallé i Murlà, i Emília Xargay-. Tot seguit va publicar un seguit d'evocacions autobiogràfiques, *Itinerari personal (De Girona a la Garrotxa)* (1989), amb il·lustracions d'Emília Xargay. Passats uns anys va aparèixer *Paisatges i llegendes del Montseny* (1992), una mena de guia literària per aquests indrets, il·lustrada per Lluís Roura. Després de cinc anys de “silenci editorial” – i responent a les demandes d'algunes amistats lletraferides-, va explorar els sinuosos camins de la ficció novel·lesca –amb alguns apunts autobiogràfics curiosament retocats-: *El viatge* (1997) i *Secrets del cor* (2003). Poc abans del seu traspàs havia comunicat a alguns amics –entre ells, Guillem Terribas- que ja havia enllestit el seu darrer llibre, que malauradament encara no ha estat publicat.

El 1993 va guanyar *ex aequo* el premi Manel Bonmatí amb l'article “L'esperit de Carlemany”. El 1995 va participar a la segona edició de “Nit de Poetes”, i el 2003 en l'edició del desè aniversari.

Una veu literària singular i interessant que mereix ser coneguda i reconeguda en la justa mesura. I des de la Coordinadora Nit de Poetes i els Amics de la UNESCO de Girona hi contribuïm fent-la protagonista de la segona part de la Nit de Poetes d'enguany –quan s'escau el desè aniversari del seu traspàs”

Per tal d'anar fent camí vers la 26a edició de Nit de Poetes, Amics de la UNESCO de Girona i la Coordinadora Nit de Poetes estan duent a terme Versus 26 “Un passeig per 25 anys de Nit de Poetes” en les biblioteques gironines. El 9 de juliol va ser a la Biblioteca Lluïsa Duran de la Bisbal d'Empordà – prova del seu pas per la biblioteca són alguns dels corporis dels poetes homenatjats que han quedat com a ornament de la biblioteca fins al 9 d'agost-. El dilluns 12 d'agost l'espectacle arribarà a la biblioteca Mercè Rodoreda de Platja d'Aro.

Girona, 31 de juliol del 2019

Coordinadora Nit de Poetes i Amics de la UNESCO de Girona

c/e: nitdepoetes@gmail.com

c/e: secretaria.unescogi@gmail.com